

TRONG RỪNG KHOA-HỌC

ĐỘNG ĐẤT

TRÁI đất mà chúng ta đang trú-ngụ đây, là một mảnh trong vũ-tru, ngoài mặt thì lạnh, mà bên trong thì toàn là lửa đỏ rực. Mỗi khi ta đào sâu xuống đất chừng 30 thước thì ta thấy nhiệt-khi thêm lên một độ. Vô ngoài không đều nhau, có chỗ dày chỗ mỏng, nên lửa đỏ trong lòng trái đất tìm đường thoát ra những nơi nào yếu nhất giống như hơi trong các bánh xe bơm lửa càng quá thì nó tìm chỗ yếu nhất để phi ra. Vì vậy nên có những hỏa-diễm-sơn tức những núi lửa phun ra những chất cháy trong quả đất, nhả ra toàn những khói lửa, tro nóng và các chất tan chảy như nước. Sức bùng nổ thật vĩ-đại, có một núi lửa quăng lên không-trung một tảng đá lớn tới 12 thước khối, và nặng tới 30 tấn, có núi nhả ra những tro nóng và than bay tung ra chung-quanh và bao-phủ những làng lân-cận tới một vùng đường kính hằng mấy trăm cây số, hoặc phun ra những chất lỏng về sau đóng thành váng trên mặt biển dày đến mấy thước làm cản-trở các tàu bè qua lại...

Đồng-thời với sự xuất-hiện của núi lửa có sự biến-chuyển trên mặt đất: biển có khi được nâng cao lên mà thành ra núi, còn núi cao lại bị sập xuống thành biển cả... Biết bao thảm-cảnh đã gây nên bởi những sự biến-cải thịnh-linh đó. Như ở Ấn-độ vừa rồi không ai nghĩ đến mà không kinh-khủng: hàng bao ngàn người chết, bao nhiêu vạn người không có nhà ở. Một quả núi đã được nâng cao lên trên 500 thước, sông nước cuộn-cuộn lên như thác lối cuốn theo vô-số nhà cửa và người vật!!! Lại cũng vừa rồi ở Ý và cũng ở Ấn-độ nữa đất rung-động làm hư-hại biết bao nhà cửa, và bên trong trái đất người ta nghe những tiếng gầm thét

kinh-lõn như tiếng «vực gọi vực»! Như vậy, chúng ta thấy trái đất này mong-mạnh biết là bao; và loài người chúng ta là chi mà dám chống lại với Đấng Thượng-Đế chí-cao!

Hỡi những ai còn mê-mải với đời tạm này, những ai cậy sự khôn-giao mình mà khinh-lờn sự yêu-thương của Chúa và lòng nhịn-nhục của Ngài, xin hãy đọc lời Chúa chép trong thư II Phi 3: 7, 10b và thư I Phi 1: 24, 25 rằng: «Nhưng, trời đất thời bây giờ cũng bởi lời ấy (Lời của Đấng Thượng-Đế) mà còn lại, và để dành cho lửa; lửa sẽ đốt nó đi trong ngày phán-xét và hủy-phá kẻ ác. Bây giờ các tầng trời sẽ có tiếng vang-rầm mà qua đi, các thể-chất bị đốt mà tiêu-tán, đất cùng mọi công-trình trên nó đều sẽ bị đốt cháy cả. Vì,

Mọi xác-thịt ví như cỏ, mọi sự vinh-hiền của nó ví như hoa cỏ.

Cỏ khô, hoa rụng,

Nhưng lời của Chúa còn lại đời đời. Và lời đó là đạo Tin-lành đã giảng ra cho anh em».

Và khá biết rằng «đến kỳ Chúa sẽ dữ thế-gian này như Ngài cuốn áo choàng vậy». — NAM-HÁ

NHẠC THÁNH VANG-LỪNG

(Tiếp theo trang 24)

Đêm kỷ-niệm Cứu - Chúa Jê-sus-Christ giảng-sanh đến, lòng qui ông bà, anh chị em có cảm-xúc gì chăng? Chuyện-tích Con Trời giảng-sanh được nhắc lại, những bản thánh-ca dịu-dàng xen lẫn tiếng đờn du-dương, há không làm cho lòng chúng ta nóng-nảy và vui-mừng đề ngợi-khen Đức Chúa Trời, cùng làm sáng danh Ngài sao?

Kìa, các gã chân-chiên như đờng đọi ta cùng họ cất bước kia! — Nguyễn-Linh (Đà-nẵng).

HÃY VỪNG-VÀNG CHỜ RỪNG ĐỘNG, HÃY LÀM CÔNG - VIỆC CHÚA CÁCH DƯ - DẬT LUÔN